

Kirkkomännikön koulun historia

Kansakoulussa koulutyö aloitettiin syksyllä 1868. Ensimmäisenä lukukautena oppilaita oli 32, joista 17 oli ulkopitäjäisiä. Koulu paloi oltuaan toiminnassa vasta pari kuukautta, mutta vakuutuksen turvin alettiin puuhailta uusia huoneita tuhoituneiden tilalle.

Uusi entistä isompi koulurakennus saatiin valmiiksi syksyllä 1869, jolloin toinen lukuvuosi voitiin aloittaa omassa koulussa. Oppilasmäärä kasvoi ja koulun aloitti 18 uutta oppilasta. Rakennustöiden ollessa käynnissä opetusta annettiin Pappilan uudessa piharakennuksessa.

Kansakoulu oli 5 vuotta yhden opettajan varassa, Eero Mäkisen. Oppilasmäärä vaihteli vuosien saatossa ja koulu muuttui kaksiopeettajaiseksi vuonna 1894, jolloin oppilaita oli 82. Samoihin aikoihin alettiin Kansakoulusta käyttää nimeä Kirkkokylän Kansakoulu.

Lokakuussa 1915 sattui koululla jälleen ikävä tapaus. Koulun päärakennus paloi perustuksiaan myöten. Samalla tuhoutui suurin osa koulun kalustosta, opetusvälineistä sekä myöskin arkisto ja opettajan yksityisomaisuus. Tulipalossa menehtyi myös opettajan sokea äiti, joka asui koulun yläkerrassa.

Uuden koulurakennuksen valmistuttua koulutyö aloitettiin syksyllä 1916. Muutaman vuoden kuluttua saatiin vielä sähkövalotkin, jolloin kaikkien oli mukavampi tehdä töitään.

Ajan myötä koulussa ilmaantui monenlaisia puutteita ja ahtautta. Oppilasmäärä kasvoi suureksi ja kansakoulusta tuli 7-luokkainen, jolloin kaikki luokat eivät enää mahtuneet koulutaloon, vaan opetusta jouduttiin järjestämään myös iltaisin ja seurakuntatalolla. Jälleen oli aika ryhtyä suunnittelemaan uutta koulutaloa.

